

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 146/2006 DECIZIE NR. /R/C

Ședința publică din 8 mai 2006

Curtea compusă din:

Președinte: Elena Măruță, președinte secție

Judecător: Ștefan Măruță

Judecător: Ștefan Măruță

Grefier: Ștefan Măruță

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de reclamantul [nume] domiciliat în [adresa] str. [nume] Magheru nr.42, jud. [nume] împotriva sentinței nr.18 din [data] ianuarie 2006, pronunțată de Tribunalul [nume] - Secția Comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. [nume] CAF/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns avocat [nume] pentru recurent și intimata DGFP [nume] prin consilier juridic I [nume], lipsă fiind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul legal timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de [sumă] RON, achitată cu chitanța nr. [nume] /2006 emisă de Primăria Mun. Pitești și cu timbru judiciar de [sumă] RON.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că la dosar s-a depus întâmpinare din partea Direcției Regionale Vamale [nume].

Se comunică intimății prezente, o copie a întâmpinării aflată la dosar.

Apărătorul recurentului depune la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru și traducerea în limba română a răspunsului dat Autorității Naționale a Vămileor, de către Vama Centrală din Darmstadt și arată că nu mai are alte cereri.

Reprezentantul DGFP [nume] arată de asemenea, că nu mai are alte cereri.

Constatându-se recursul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul asupra acestuia.

Apărătorul recurentului solicită admiterea recursului, modificarea sentinței, în sensul exonerării recurentului de la plata sumelor dispuse prin actele administrative. Depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul DGFP solicită respingerea recursului ca infundat și menținerea sentinței ca legală și temeinică.

CURTEA:

Constată că prin acțiunea înregistrată la noiembrie 2005, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. Vâlcea, A.N.A.F. – Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Regională Vamală și Biroul de Vamă, anularea deciziei nr. din octombrie 2005, a titlurilor executorii emise de organele vamale, a actului constatator nr./2005 emis de D.R.V., a procesului verbal de calcul a penalităților și a celorlalte acte fiscale.

În motivarea acțiunii s-a arătat că, în octombrie 2003 a achiziționat din Germania un autoturism marca Wolksvagen Bora și a beneficiat inițial de un certificat EURO 1, pentru ca ulterior autoritățile vamale germane să comunice că nu mai pot confirma originea comunitară a autoturismului și, deci, acesta nu mai poate beneficia de regim tarifar preferențial, condiții în care i-au fost calculate diferențele de taxă vamală cu dobânzi și penalități, deși nu poate fi considerat în culpă.

Împotriva acestor măsuri luate de autoritățile vamale reclamantul a formulat contestație, cale de atac soluționată de D.G.F.P. prin decizia nr.60/2005, în sensul respingerii ei.

Prin sentința nr./2006, Tribunalul Vâlcea a respins acțiunea, reținând în esență că autoritatea vamală are dreptul ca ulterior acordării regimului preferențial să verifice temeinicia acestuia, verificare care s-a făcut și în cauză și care nu a justificat concluzia reținută inițial.

În absența unui document care să dovedească natura originală a produselor, în mod corect s-au stabilit diferențele de taxe vamale, reclamantul neputând să beneficieze de tarifele preferențiale.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs reclamantul pentru motivele prev.de art.304 pct.8, 9 și art.304¹ din Codul de procedură civilă, susținând următoarele:

- prin documentul emis de Autoritatea Vamală Germană nu a fost infirmată autenticitatea certificatului EURO 1, din care rezultă că autoturismul are un marcaj specific celor fabricate în R.F.G.;

- în absența unei verificări din care să rezulte cu claritate dacă documentele sunt autentice instanța nu putea să ignore certificatul EURO 1, precum și celelalte documente care confirmau caracterul original german al autoturismului.

Examinând criticile formulate se constată că ele sunt nefondate pentru cele ce se vor arăta mai jos.

În temeiul Protocolului nr.4 și a Regulamentului vamal, reclamantul-recurent a pretins că beneficiază de tarif vamal preferențial.

Este real că acest tarif preferențial i-a fost acordat în baza certificatului de circulația mărfurilor EURO 1 și în conformitate cu prevederile art.105 din regulament, însă, în condițiile art.106 lit.c autoritatea vamală, în măsura în care are îndoieli asupra datelor din dovada de origine, poate solicita verificarea acestora.

Dacă în urma verificărilor rezultă acordarea neîntemeiată a regimului preferențial, autoritatea vamală este în măsură să treacă la recuperarea datoriei vamale (art.107).

În recurs se susține că certificatul EURO 1, în temeiul căruia s-a acordat inițial regimul preferențial, nu a fost infirmat prin adresa Autorității Vamale Germane potrivit căreia exportatorul nu a fost găsit, nu se poate confirma originea autoturismului și deci acesta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial (fila 82).

Susținerea este nefondată și se încearcă ignorarea valorii probatorii pe care o are certificatul EURO 1. Această valoare rezultă din Protocolul 4 potrivit căruia un astfel de document este eliberat de autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii exportatorului sau sub răspunderea acestuia.

Așadar, certificatul de origine EURO 1 nu este rezultatul unei verificări efective și, chiar dacă este eliberat de autoritățile vamale, el are la bază declarația exportatorului. Tocmai de aceea s-a prevăzut posibilitatea verificării realității mențiunilor din acest document. Dacă el ar fi fost rezultatul unei analize făcute de organele abilitate să stabilească această origine comunitară a bunului, verificarea la care trimite legislația vamală ar fi fost lipsită de rațiune.

În cauză, reclamantul a prezentat vămii române certificatul de circulație a mărfurilor EURO 1, eliberat în condițiile mai sus arătate, a beneficiat de regim vamal preferențial, însă în urma verificărilor făcute de autoritatea vamală, nefiind găsit tocmai exportatorul, nu s-a putut stabili cu certitudine originea autoturismului.

Regimul preferențial este un drept de care se beneficiază numai în măsura în care se dovedește cu claritate originea bunului și îndeplinirea cerințelor la care se referă Protocolul nr.4.

Cum în cauză nu s-a putut verifica declarația inițială a exportatorului și deci nici originea bunului, în mod corect Autoritatea Vamală Germană și în temeiul comunicării făcute de aceasta și pârâtele, au concluzionat că nu este aplicabil tariful preferențial.

Toate celelalte documente la care se face referire ca susținând mențiunile din certificatul EURO 1, nu sunt rezultat al nici unei verificări, ci numai a unor declarații făcute de părțile din convenția de vânzare-cumpărare ce avea ca obiect autoturismul.

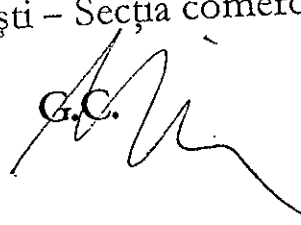
Pentru toate aceste considerente se apreciază că recursul este fondat și, în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă, urmează a fi respins.

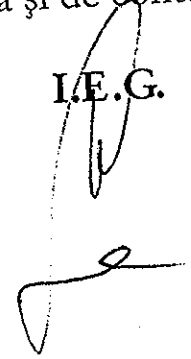
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge ca nefondat recursul formulat de reclamantul [Nume], domiciliat în [Adresa], str. [Strada], nr. [Nr.], jud. [Judet] împotriva sentinței nr. [Nr.] din [Data] ianuarie 2006, pronunțată de Tribunalul [Nume] - Secția Comercială și de contencios administrativ.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 12 mai 2006, la Curtea de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ.

G.C.

I.E.G.

D.S.

Grefier,

Red.G.C.
EM/2 ex.
17.05.2006

suspens
contestat
neant
intarziat
urmator
Adm

Tri
sa
adr

so
va
de
va
de
se
de